

การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 Constructing English-English Dictionary Exercises to Enhance the Writing Ability of Second Year English Major Students

วันที แสงคล้ายเจริญ*

Wantanee Saengklaijaroen^{*}

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
133 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000

English Program Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University
133 Tessaban 3 Road, Sateng Sub-district, Mueang District, Yala 95000

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ของนักศึกษา 2) สร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ที่มีค่าประสิทธิภาพ 75/75 และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังจาก ใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตัวอย่างประชากรคือนักศึกษาเอก ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่า t-test ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ของนักศึกษามีดังนี้ (1) ไม่เข้าใจ ความหมาย มีความถี่ 30 คิดเป็นร้อยละ 29.70 (2) ไม่สะดวกในการพกพา มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละ 18.81 (3) ใช้เวลานาน มีความถี่ 17 คิดเป็นร้อยละ 16.83 (4) ใช้พจนานุกรม ประเภทอื่นเช่นพจนานุกรมภาษาไทย และแท็บเล็ต มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละ 13.86 และขาดทักษะการใช้พจนานุกรม มีความถี่ 14 คิดเป็นร้อยละ 13.86 และ (5) ไม่เข้าใจ สัญลักษณ์/คำย่อ มีความถี่ 7 คิดเป็นร้อยละ 6.93 2) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเท่ากับ 76.69/78.75 และ 3) หลังจากใช้แบบฝึกทักษะ

*Corresponding Author. E-mail: wan_ta_nee@hotmail.com

การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในประเด็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ : ปัญหาการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The aims of this research were to 1) study the problems found when using English-English dictionary 2) construct the English-English dictionary exercises based on the efficiency criteria of 75/75 and 3) compare the writing ability of students before and after the use of English-English dictionary exercises. The samples were 20 second year English-major students who enrolled in the Pre Intermediate English Writing course. The instruments used in this research were the pre test and post test of English writing ability and the questionnaire of problems found when using the English-English dictionary. Statistics involved were mean, standard deviation, frequency, percentage and t-test. The results of this research were as follows: 1) Problems found from using the English-English dictionary were as follows: (1) The frequency of the inability to understand the meaning of definition and vocabularies was found 30 (29.70%) (2) The frequency of inconvenience of taking the English-English dictionary was 19 (18.81%). (3) The frequency of time-consuming was 17 (16.83%). (4) The frequency of taking other types of dictionary such as tablets or an English-Thai dictionary was 14 (13.86%) and the frequency of the lack of English-English dictionary practice skill was 14 (13.86%). (5) The frequency of the difficulty of understanding symbols and abbreviations was 7 (6.93). 2) The efficiency criteria of the English-English dictionary exercises was 76.69/78.85 3) After taking the English-English dictionary exercises, students' writing ability in 4 aspects (noun, verb, adjective and adverb) was higher at .01 level of significance.

Keywords: Problems of using English-English dictionary, English-English dictionary exercises, English writing ability

บทนำ

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า ‘The working language of ASEAN shall be English.’ ความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทำงานของอาเซียนครอบคลุมไปถึงทุกภาคส่วนของประชาคมอาเซียน กล่าวคือพลเมืองในประเทศอาเซียนทั้งสิบประเทศจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้นนอกเหนือจากภาษาประจำชาติหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพราะไม่ใช่เพียงแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักธุรกิจเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการเจรจาหรือติดต่อค้าขายระหว่างประเทศ แต่หมายรวมถึงทุกคนที่เป็นพลเมืองอาเซียนซึ่งมีโอกาสเดินทางไปมาหาสู่ระหว่างกันด้วยจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน อาจเพื่อเดินทางท่องเที่ยว เพื่อหางานทำ หรือเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียนในการสื่อสารสร้างสัมพันธไมตรีในภูมิภาคอาเซียน ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้รับการบรรจุให้เป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับนับตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต (Onwimon, 2015) ในบรรดาทักษะภาษาอังกฤษทั้งสี่ด้าน ทักษะการเขียนจัดว่าเป็นทักษะที่ยากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการเรียบเรียงประโยคเพื่อที่จะเขียนเรียงความที่ดีได้สำเร็จ (Tangpermpoon, 2008) จากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ ดังเช่น

Phuthasongkran (2008) ได้ทำวิจัยเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ผลการศึกษาพบว่า ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มีความถี่สูงสุด รองลงมาคือ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรตัวใหญ่ และการเว้นวรรคคำ และข้อบกพร่องด้านการเลือกใช้คำและสำนวนตามลำดับ

Bumroongthai (2011) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อนำของนักศึกษาคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคมีเปอร์เซ็นต์สูงสุดคิดเป็น 58.72% ซึ่งประกอบไปด้วยข้อผิดพลาดด้านการใช้คำไม่ตรงบริบท การใช้รูปแบบกริยาไม่ถูกต้อง และการใช้คำนำหน้านามผิด คิดเป็น 10.57, 9.56 และ 8.89% ตามลำดับ

Arlae et al. (2010) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตรและสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552 โดยพบว่า นักศึกษามีประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์หลายประเด็นอันเป็นผลมาจากอิทธิพลโครงสร้างภาษาไทย

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Saengklaijaroen (2012) เรื่องความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบแนะและแบบอิสระโดยใช้วิธีตรวจงานเขียนด้วยวิธีชี้แนะโดยตรงและวิธีชี้แนะทางอ้อม ก็พบความผิดพลาดในการเขียนเรียงความอิสระคล้ายคลึงกัน นั่นคือนักศึกษาเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยนำคำศัพท์มาเรียงต่อกันโดยแปลจากโครงสร้างไทยส่งผลให้มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์หลายจุดและบางประโยคก็อ่านแล้วไม่เข้าใจ

จากการสอนวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งได้ทำการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษ ผู้สอนพบว่า นักศึกษาไม่สามารถประยุกต์ใช้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ที่ได้เรียนมากับการเขียนภาษาอังกฤษได้ โดยมักเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยการนำคำศัพท์มาเรียงต่อกันโดยแปลจากโครงสร้างภาษาไทยเป็นหลัก อีกทั้งยังไม่สามารถใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษซึ่งอธิบายชนิดของคำ (Parts of speech) รวมทั้งตัวอย่างการใช้คำดังกล่าวในประโยค เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรมภาษาไทย-ไทย ในการเปิดหาความหมายคำแปล จึงไม่มีทักษะในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ทั้งที่พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์มากสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศเพราะผู้เรียนสามารถค้นคว้าเพื่อฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียง การอ่าน และการเขียนได้ ในพจนานุกรมมีข้อมูลหลากหลาย เช่น การออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์ ความหมายคำศัพท์ ประวัติคำศัพท์ คำศัพท์เฉพาะ และไวยากรณ์ (Bellafiore, 1969 อ้างถึงใน Khunjohn, 2003) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมและนำไปใช้ได้ถูกต้อง เลือกความหมายของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เลือกใช้สำนวนได้ถูกต้องกับสถานการณ์ แยกความแตกต่างของความหมายที่เหมือนกันได้ รวมทั้งสามารถใช้ตัวอย่างของการใช้คำได้ถูกต้อง (Graves et al., 1994 อ้างถึงใน Khunjohn, 2003)

ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นการเขียนหรือการแปลไม่เคยมีการสอนใช้พจนานุกรมเพราะโดยทั่วไปผู้สอนมักจะคิดว่าผู้เรียนใช้พจนานุกรมเป็นอยู่แล้ว (Roongrattanakool, 2013) จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า เมื่อต้องเขียนเรียงความโดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งทำให้ส่งผลต่อความสามารถในการเขียน ด้วยเหตุที่ยังไม่เคยมีการทำวิจัยในประเด็นเรื่องการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ มาก่อน และจากงานวิจัยหลายชิ้นที่ได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนและประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาการเขียน ดังเช่นงานวิจัยของ Panjarin (2012) Yodkhandha (2012) Sribuanam (2013) Sornkit (2008) และ Beangtid (2011) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ให้ผู้เรียนสามารถใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอันเป็นการเรียนแบบยั่งยืนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษของนักศึกษา 2) สร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีค่าประสิทธิภาพ 75/75 และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2” ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษศิลปศาสตร์ชั้นปีที่ 2 ที่ลงเรียนวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้นจำนวน 38 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาจำนวน 20 คน ที่มีผลการเรียนวิชา Basic English Grammar และ Pre Intermediate English Grammar อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนอยู่ในช่วง 60-76

นวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นวัตกรรมที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ แบบฝึกทักษะในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างนวัตกรรมตามกระบวนการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบฝึก
2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น
3. ศึกษาประเด็นไวยากรณ์ที่ผู้เรียนมักเขียนผิดพลาดจากงานวิจัย “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”

4. สร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ประเด็น noun, verb, adjective และ adverb 4 ฉบับ ๆ ละ 10 ข้อ โดยที่แต่ละประเด็นมีแบบทดสอบการเขียนประโยชน์จากคำศัพท์จำนวน 10 ข้อ

5. นำแบบฝึกและแบบทดสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำผลที่ได้มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบฝึกและแบบทดสอบทำยบทที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

7. ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบทำยบท โดยมีเกณฑ์คือ

7.1 ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่นการขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายมหัพภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์อื่น ๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคถูกต้อง)

7.2 ได้ 0.50 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายมหัพภาค รวมทั้งผิดประเด็นไวยากรณ์อื่น ๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)

7.3 ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง

8. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกให้เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

9. นำแบบฝึกและแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ และแบบสอบถามปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามกระบวนการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาการเขียนชั้นกลางเบื้องต้น

3. ศึกษาประเด็นไวยากรณ์ที่ผู้เรียนมักเขียนผิดพลาดจากงานวิจัย “ความแตกต่างของโครงสร้างภาษาไทยและโครงสร้างภาษาอังกฤษซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา : กรณีศึกษานักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาศิลปศาสตร์และสาขาครุศาสตร์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2552”

4. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ประเด็น noun, verb, adjective และ adverb 1 ฉบับ จำนวน 12 ข้อ

5. นำแบบทดสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องกับจุดประสงค์และความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำผลที่ได้มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย

7. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์คือ

7.1 ได้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการวัดถูกต้อง และส่วนประกอบอื่นในประโยคถูกต้อง (เช่นการขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายมหัพภาค รวมทั้งประเด็นไวยากรณ์อื่น ๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคถูกต้อง)

7.2 ได้ 0.50 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการถูกต้อง แต่ส่วนประกอบอื่นในประโยคไม่ถูกต้อง (เช่นไม่ขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรใหญ่ หรือจบลงด้วยเครื่องหมายมหัพภาค รวมทั้งผิดประเด็นไวยากรณ์อื่น ๆ และการเรียงลำดับคำในประโยคไม่ถูกต้อง)

7.3 ได้ 0 คะแนน เมื่อเขียนคำศัพท์ในประเด็นที่ต้องการไม่ถูกต้อง

8. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน

สำหรับแบบสอบถามปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนเขียนแสดงความเห็นเรื่องปัญหาที่ตนประสบเมื่อใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถก่อนเรียนโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ จากนั้นตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

2. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษประเด็น noun, verb, adjective และ adverb โดยแต่ละประเด็นมีบททดสอบท้ายบทประเด็นละ 10 ข้อ ตรวจให้คะแนนบททดสอบโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3. เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนการสอน ดำเนินการทดสอบความสามารถหลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ จากนั้นตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดเพื่อนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาประสิทธิภาพแบบฝึก และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

4. ให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเรื่องปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษจากนั้นจำแนกแบ่งหมวดหมู่ปัญหา

5. นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง และการบรรยาย เขียนสรุปการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ในการวิเคราะห์จำแนกหมวดหมู่ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. ในการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 ใช้ค่าร้อยละ
3. ในการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังจากใช้แบบฝึกพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผล

จากการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- 1) เมื่อได้วิเคราะห์และจำแนกปัญหาที่เกิดจากการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษดังนี้ (1) ไม่เข้าใจความหมาย มีความถี่ 30 คิดเป็นค่าร้อยละ 29.70 (2) ไม่สะดวกในการพกพา มีความถี่ 19 คิดเป็นค่าร้อยละ 18.81 (3) ใช้เวลานาน มีความถี่ 17 คิดเป็นค่าร้อยละ 16.83 (4) ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น เช่นพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทยและแท็บเล็ต มีความถี่ 14 คิดเป็นค่าร้อยละ 13.86 และขาดทักษะการใช้พจนานุกรม มีความถี่ 14 คิดเป็นค่าร้อยละ 13.86 และ (5) ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ มีความถี่ 7 คิดเป็นค่าร้อยละ 6.93
- 2) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเท่ากับ 76.69/78.75 เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้
- 3) หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ นักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในประเด็นคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่ ร้อยละ จากปัญหาที่เกิดจากการใช้พจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ

ปัญหา	ความถี่	ค่าร้อยละ
ไม่เข้าใจความหมาย	30	29.70
ไม่สะดวกในการพหพา	19	18.81
ใช้เวลานาน	17	16.83
ใช้พจนานุกรมประเภทอื่น	14	13.86
ขาดทักษะการใช้พจนานุกรม	14	13.86
ไม่เข้าใจสัญลักษณ์/คำย่อ	7	6.93

ตารางที่ 2 แสดงผลคะแนนจากคะแนนแบบทดสอบท้ายบทจำนวน 4 หัวข้อ และคะแนนสอบหลังเรียนในชั้นการทดลองภาคสนามกับนักศึกษา 20 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75

จำนวน นักศึกษา	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกหัด				รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	noun	verb	adj.	Adv.				
	10	10	10	10				
1	8	7	7.5	6.5	29	72.5	7	58.33
2	8	8	7	8	31	77.5	10.5	87.5
3	6.5	5.5	5	6	23	54.5	8.5	70.83
4	8.5	7.5	7.5	7.5	31	77.5	9	75
5	7.5	6.5	8.5	8.5	31	77.5	10	83.3
6	9	7.5	8.5	8	33	82.5	10	83.3
7	8.5	7	7.5	7	30	75	10	83.33
8	9	7	8	7	31	77.5	9	75
9	9	7.5	8.5	9	34	85	10.5	87.5
10	8	7	7	7	29	72.5	9.5	79.16
11	8	7.5	8	8.5	32	80	10	83.33
12	7	8	7	9	31	77.5	9	75
13	9	7.5	8	8.5	33	82.5	10	83.33
14	7	8.5	7	7.5	30	75	9.5	79.16
15	9	7	8	8.5	32.5	81.25	10.5	87.5

จำนวน นักศึกษา	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท แบบฝึกหัด				รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลังเรียน	ร้อยละ
	noun	verb	adj.	Adv.				
	10	10	10	10				
16	7.5	7	7.5	6.5	28.5	71.25	8	66.66
17	8	7.5	7	7.5	30	75	9	75
18	7.5	7.5	8	8.5	31.5	78.75	9.5	79.16
19	8.5	7	8	8.5	32	80	10	83.33
20	7.5	8	7	8.5	31	77.5	9.5	79.16
รวม					613.5	76.69	189	78.75

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำนาม

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.45	0.94		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.52	0.52	.833	.000

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยา

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.22	0.83		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.27	0.62	.979	.001

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำคุณศัพท์

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	1.32	0.59		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.52	0.67	.666	.000

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในประเด็นคำกริยาวิเศษณ์

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	0.80	0.78		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	2.07	0.68	.024	.000

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลต่างความสามารถในการเขียนในภาพรวม

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t test	sig
ก่อนใช้แบบฝึก (pre test)	4.80	1.26		
หลังใช้แบบฝึก (post test)	9.45	1.35	.813	.000

อภิปรายผล

หลังจากวิเคราะห์และจำแนกปัญหาที่เกิดจากการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ พบว่า ปัญหาของนักศึกษามีความสอดคล้องกับปัญหาที่พบในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นั่นคือผู้เรียนนิยมใช้พจนานุกรมสองภาษาด้วยเหตุผลว่ามีปัญหาในการเลือกความหมายเมื่อต้องใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ไม่สามารถเข้าใจความหมายหลักส่งผลให้ไม่สามารถแปลความหมายคำจำกัดความคำศัพท์จากพจนานุกรมได้ (Baxter, 1980) เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Roongrattanakool (2013) ที่พบว่า ปัญหาในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่พบมากที่สุดคือไม่เข้าใจคำจำกัดความที่ให้ไว้ในพจนานุกรม ไม่มีคำศัพท์หรือข้อมูลที่ต้องการค้นหา ไม่มีทักษะในการใช้พจนานุกรม ไม่เข้าใจสัญลักษณ์ คำย่อ คำกำกับคำศัพท์ที่ใช้ในพจนานุกรม นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ไทยในการแปลและใช้พจนานุกรมหลายชนิดหลายรูปแบบประกอบกันโดยเฉพาะพจนานุกรมอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนยังมีปัญหาเรื่องการนำพจนานุกรมมาใช้ในห้องเรียนเนื่องจากมีขนาดใหญ่ไม่สะดวกที่จะพกพา ซึ่งเป็นปัญหาที่พบในงานวิจัยของ Özer (2015) เช่นกัน การประสบปัญหาดังที่ได้กล่าวมาส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะวัฒนธรรมการศึกษาของไทยไม่ได้ส่งเสริมผู้เรียนให้ฝึกฝนเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงไม่เห็นความสำคัญและมีนิสัยในการใช้พจนานุกรม กอปรกับไม่ได้มีการเน้นย้ำหรือจัดการสอนการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษอย่างจริงจังเพราะผู้สอนมักจะเข้าใจว่าผู้เรียนใช้เป็นอยู่แล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้เมื่อผู้เรียนขาดทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเท่ากับ 76.69/78.75 ถือว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้ค่าประสิทธิภาพตัวที่สองสูงกว่าตัวแรกไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khunjoh (2003) ที่พบว่า ค่าประสิทธิภาพตัวแรกสูงกว่าตัวที่สอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนข้อแบบฝึกหัดรายบทมีจำนวนมากกว่าแบบทดสอบ ผู้เรียนอาจมีความกังวลในเรื่องการทำแบบฝึกหัดให้ทันเวลาที่กำหนด ขณะที่จำนวนข้อของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษมีน้อยกว่า นอกจากนี้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการเขียนประโยคโดยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษมาระยะหนึ่งจนก่อเกิดเป็นทักษะความชำนาญมากขึ้น เป็นไปตามกฎการเรียนรู้การฝึกฝนที่ว่า

ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับกฎการใช้และไม่ได้ใช้ตรงที่ว่า ภาษาเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนและใช้อย่างสม่ำเสมอ จึงจะคล่องแคล่วและชำนาญในการใช้ภาษา (Phienchop & Antrampam, 2005) ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมดจึงส่งผลให้คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่า

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panjarin (2012) Yodkhandha (2012) Sribuanam (2013) Sornkit (2008) และ Beangtid (2011) ที่ต่างพบว่า แบบฝึกหัดช่วยทำให้ความสามารถของผู้เรียนสูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะแบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนการสอน ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา ให้ทักษะทางภาษาคงทน (Bhiromrat, 2010) ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นเพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ช่วยให้ผู้ฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ ช่วยพัฒนาผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยที่ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้นได้แก่การฝึกทันทีหลังจากที่ได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเอง ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจน (Mulka & Sunthornprasert, 2007) นอกจากแบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนแล้วยังเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยพัฒนาความรู้ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน (Masjamras, 2003) ดังนั้นเมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนผ่านแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ จึงทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า ควรประยุกต์ใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษในหัวข้อต่าง ๆ ที่นักศึกษาไทยมักเขียนผิดพลาดเช่น ประเด็น เอกพจน์ พหูพจน์ ของคำนาม รูปกริยาในกาลและการณลักษณะต่าง ๆ ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ รายวิชาการแปล และรายวิชาการอ่าน เป็นต้น เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการใช้พจนานุกรมจนก่อเกิดเป็นนิสัยในการค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ควรเพิ่มรายวิชาที่มีการสอนการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษโดยตรงหรือเสริมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษมากขึ้น เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการใช้พจนานุกรมเพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเองและเมื่อนักศึกษาต้องลงเรียนวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ หรือวิชาการแปลจะได้มีความ

ชำนาญในการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพิ่มมากขึ้น ส่งให้การเรียนรู้ในชั้นเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในเรื่องของปัญหาการพกพาพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษที่มีเล่มขนาดใหญ่ หลักสูตรอาจจัดสถานที่สำหรับเก็บพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษให้นักศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาไม่ต้องนำพจนานุกรมติดตัวตลอดในวันที่มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ต้องใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ เช่น ในชั้นเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษและการแปลเป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำกรวิจัยใช้แบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ในระดับสูง
2. ควรมีการทำวิจัยที่เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนหลังใช้แบบฝึกการใช้พจนานุกรม-อังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษต่างกลุ่ม เช่น เปรียบเทียบความสามารถระหว่างนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษศิลปศาสตรบัณฑิต และนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษครุศาสตรบัณฑิต
3. ควรมีการทำวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในประเด็นชนิดของคำ (Parts of speech) อื่น ๆ เช่น คำบุพบท (Preposition) คำเชื่อม (Conjunction) และคำสรรพนาม (Pronoun)

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ได้รับงบประมาณบำรุงการศึกษาระดับ ป.ศ. 2557 จากสถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

เอกสารอ้างอิง

- Arlae, S., Saengklaijaroen, W. & Valdez, C. (2010). *The Challenges of Different Structures Affecting the Writing Ability of the Second and Third Year English Major Students of 2009 Academic Year. The 4th National Conference*, February 14, 2010. Yala: Southern Border Research and Development, Yala Rajabhat University.
- Baxter, J. (1980). The Dictionary and Vocabulary Behavior: A Single Word or a Handful?. *TESOL Quarterly*, 14(3), 325-336.

- Beangtid, S. (2011). The Development of English Instructional Package on Comparison of Adjective for Matayomsuksa 2 Students. *Social Sciences Research and Academic Journal Nakhon Sawan Rajabhat University*, 6(17), 71-84. (in Thai)
- Bhiromrat, K. (2010). *European geography course learning achievement comparison of Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University Mathayom 3 students measuring by using an exercise* [Online]. Retrieved May 18, 2015, from: <http://www.ssrui.ssru.ac.th/bitstream/ssrui/407/1/139.53.pdf>. (in Thai)
- Bumroongthai, G. (2011). *An Error Analysis in English Paragraph Writing by Students of Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University Phra Nakhon* [Online]. Retrieved July 13, 2015, from: <https://repository.rmutp.ac.th/bitstream/handle/123456789>. (in Thai)
- Khunjohn, S. (2003). *The Development of Exercises on English Dictionary Skills for Mathayomsuksa Four Students, Banlatwitthaya School Ban Lat Deistrict Phechaburi Province* [Online]. Retrieved 1 July, 2014, from: http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000000997. (in Thai)
- Masjamras, T. (2003). *Educational Innovation: Exercises for Developing Learners and Academic Promotion for Level 3 Teachers and Education Officer*. Bangkok: Tharnaksorn. (in Thai)
- Mulka, S. & Sunthornprasert, S. (2007). *Academic Papers to Academic Standing Promotion*. Bangkok: E K Books. (in Thai)
- Onwimon, S. (2015). *English and Thailand's Future in ASEAN* [Online]. Retrieved November 1, 2015, from: <https://blog.eduzones.com/wigi/81880>. (in Thai)
- Özer, H. (2015). *Getting Students to Use a Dictionary More Effectively* [Online]. Retrieved October 23, 2015, from: www.hlomag.co.uk/dec11/sart01.htm.
- Panjarin, R. (2012). The Development of English Communicative Listening Exercises for Matthayom Two Students of Thawaranunkul School, Samutsongkhram Province. *Veridian E-Journal*, 5(1), 343-357. (in Thai)
- Phienchop, S. & Antrampan, S. (2005). *Methods of Teaching Thai Language at the Secondary Level*. (2nd ed.). Bangkok: Thai Watana Panich.

- Phuthasongkran, N. (2008). English Writing Deficiencies of Sripatum University Students. *Sripatum Review of Humanites and Social Sciences*, 8(1), 44-51. (in Thai)
- Roongrattanakool, D. (2013). A Study of Dictionary Use and Problems in Using Dictionaries in an Introduction to Translation Class of Third-Year English Majors at Naresuan University. *Journal of Humanities Naresuan University*, 10(3), 1-16. (in Thai)
- Saengklaijaroen, W. (2012). The Ability of Writing Guided and Free Compositions through the Use of Explicit and Implicit-Cues-Responding Techniques. *Journal of Yala Rajabhat University*, 7(1), 61-72. (in Thai)
- Sornkit, S. (2008). *Development of English Skills Using Controlled to Free Writing Exercises for Prathom Suksa 6 Students*. Independent Study. Chiang Mai University. (in Thai)
- Sribuanam, A. (2013). *Using Fundamental English Grammar Exercises to Develop Achievement of Business Correspondence Course for Vocational Students 3/2 of Chiangmai Commercial Technological College* [Online]. Retrieved April 16, 2015, from: http://www.pvca-ri.com/myfile/141014205913_1.pdf. (in Thai)
- Tangpermpoon, T. (2008). Integrated Approaches to Improve Students Writing Skills for English Major Students. *ABAC Journal*, 28(2), 1-9.
- Yodkhandha, S. (2012). *Development of English Writing Skills of Second Year Student, Sripatum University by Using Dictation Exercises* [Online]. Retrieved October 16, 2015, from: www.spu.ac.th/tlc/files. (in Thai)